



עת"א 7438/10/22 - ניזאר נעראנה (אסיר) ע"י נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 אוקטובר 2022

עת"א 7438-10-22 נעראנה(אסיר) נ' מדינת ישראל ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	ניזאר נעראנה (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד ג'ורג' ח'ורי
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה עותר הוא לאפשר לו לשלבו בסבב חופשות.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לאחר שהורשע בביצוע עבירות הסתייעות ברכב לעבור עבירה, קשירת קשר לפשע, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, גניבת בקר, התעללות בבעלי חיים, איסור הובלת בעל חיים ברכב, היזק לרכוש במזיד, גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/בקר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת תושב זר השוהה שלא כדין. זהו מאסרו החמישי ולחובתו עבר פלילי. מסווג לקטגוריה ב'1.

העותר טוען כי התנהלותו בכלא הינה ללא דופי. הוא פנה אל המשיב מספר פעמים בבקשה לשלבו בסבב חופשות. התנהגותו למופת, מתפקד באופן חיובי ואין מקום לשלול ממנו שילוב בסבב חופשות שייתן לו תמריץ לשיקום. לא נשקפת ממנו מסוכנות ומסוכנותו פחתה מאז שהחל לרצות מאסרו הנוכחי. ניתן להחתימו על התחייבות ולנקוט אמצעים מידתיים שיפגעו בזכותו באופן מידתי. נטען כי המשיב משהה מתן תשובה לבקשת העותר להשתלב בטיפול בצורה בלתי מידתית כאשר חלק מההליך הטיפולי הינו שילוב העותר בסבב חופשות. נטען כי מאחורי החלטת המשיב עומדים מניעים זרים תוך פגיעה בזכויות העותר ובמשפחתו. העותר הביע הסכמה להשתלב בטיפול וטרם שולב בטיפול מתאים.

המשיב טוען כי בתאריך 02.10.22 החליט הגורם המוסמך על דחיית בקשת העותר לצאת לחופשה בשל התנגדות גורמי הטיפול וגורמי המודיעין בשב"ס. נטען כי לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשות ולגורם המוסמך אצל המשיב שיקול דעת רחב בהקשר זה. כן נטען כי פקודת נציבות בתי הסוהר מס' 04.40.00 העוסקת בחופשות אסירים קובעת תנאי סף וקריטריונים למתן חופשה וביניהם תפקוד חיובי של האסיר וכן מידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה. נטען כי חופשה הינה פריבילגיה הניתנת לאסיר כאשר התנהגותו ללא דופי וכאשר הוא משתתף במסגרת

עמוד 1



טיפולית במידה שהוגדר כמתאים לטיפול וקיימת יכולת של שב"ס לטפל בו. מהתייחסות גורמי הטיפול בכלא עולה כי מדובר בעותר בעל רקע פסיכיאטרי, אובדני והתמכרותי על רקע שימוש בחומרים ממכרים מגיל צעיר. הוא זקוק לטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות. הוצע לו להשתלב בטיפול ייעודי אך לא נמצא מתאים היות ונטל טיפול תרופתי ממכר. בעבר סירב לקבלת טיפול רפואי אחר אך כעת מוכן לבחון זאת והנושא יבדק מול המרפאה ומול הכלא. רק בחודש יולי הוסרה הגבלתו כמושגח ועד למועד זה לא ניתן היה לשלבו בטיפול. ממועד זה הוצע לו לבחון אפשרות לעבור טיפול אך לשם כך היה עליו להסכים להחליף את הטיפול התרופתי שהוא נוטל כי מדובר בטיפול תרופתי ממכר ולא ניתן לעבור מחלקה בעת נטילת הטיפול. רק לאחרונה הביע רצון להחליף את הטיפול התרופתי ולכן יש אפשרות לשלבו בטיפול. באשר למסוכנות בהקשר ההתמכרותי מפנה לגזר הדין בעניינו והתרשמות בימ"ש שהלכה למעשה לא עבר הליך טיפולי שהוריד את מסוכנותו. גם גורמי המודיעין בשב"ס מתנגדים להוצאת העותר לחופשות, זאת לאור חמ"ן עדכני בדבר התנהגות שלילית. החמ"ן קשור גם להתנגדות גורמי הטיפול. בנסיבות אלו ההחלטה סבירה ואין מקום להתערב בה.

העותר עצמו טען שהוריד באופן משמעותי את הטיפול התרופתי שהוא נוטל. כן טען שלא ריצה מאסרים בפועל 5 פעמים, אלא ברוב הפעמים ריצה עונשו בעבודות שירות ועונש המאסר בפועל האחרון היה לפני שנים רבות. טען שהמאסר הנוכחי פוגע בשיקומו.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום לקבל את העתירה שכן לא נפל פגם המצדיק התערבות בהחלטת המשיב.

כפי שהובהר על ידי המשיב, העותר בעל רקע פסיכיאטרי, אובדני והתמכרותי ורק לאחרונה הוסרו מגבלות ההשגחה והוא יכול כעת להשתלב בטיפול בהתמכרויות. על כן, עד כה טרם שולב העותר בטיפול מתאים שיפחית את מסוכנותו. כמו כן, קיים חמ"ן עדכני בדבר התנהגות שלילית של העותר במהלך ריצוי המאסר הנוכחי - דו"ח ידיעה מס' 4054643 ודו"ח ידיעה מס' 4053359 - אשר הוגשו לביהמ"ש ומצביעים על התנהגות שלילית שמצדיקה שלילת יציאה לחופשות ועל מסוכנות.

לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשה והחלטה בעניין זה נתונה לשיקול דעתו של הגורם המוסמך אצל המשיב. כמו כן, אין זו דרכו של בית המשפט להתערב בהחלטות הנוגעות ליציאתו של אסיר לחופשה אלא במקרים חריגים, ובהקשר זה לא יחליף בית המשפט את שיקול דעתו של שב"ס בשיקול דעתו שלו [רע"ב 8174/21 שרון רווח נ' שירות בתי הסוהר (29.11.2021); רע"ב 9/12 פלוני נ' מדינת ישראל (4.4.2012)].

בסיכומי של דבר, לאור המפורט לעיל, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני, הגעתי למסקנה כי החלטת המשיב בעניינו של העותר הינה החלטה שהתקבלה בהליך מנהלי תקין, מדובר בהחלטה שהתקבלה משיקולים ראויים, אשר הינה החלטה סבירה ועניינית בנסיבות העניין. לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות של ביהמ"ש בהחלטה.

עם זאת, וככל שהעותר אכן ישתלב בהליך טיפולי, ראוי הוא כי בקשתו להשתלב גם בסבב חופשות תיבחן שוב ע"י הגורמים המקצועיים והמוסמכים לעניין, וזאת בחלוף תקופה סבירה מעת שישתלב בטיפול.



בכפוף להערה לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר החלטה לצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24
אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא